

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 36. Fylke: Sør-Trøndelag.
 Tilleggsspørsmålnr. Herad: Tydal
 Emne: Helsing, fakker, ælferd. Bygdelag: Græsli og Aune.
 Oppskr. av: K. J. Gullikstad Gard: Græsli fossen
 (adresse): Flakman G.nr. 165 Br.nr. 29.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter ^{og} andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Smabrukar Albert Græsli 59 år og ekspeditør Olav Aune 88 år.

SVAR

1. Ja ved nikk med hovudet. Nei ved ristning på hovudet.
2. Folk helsar på mest alle dei møter anken dei er kjende eller framande; men ein ventar at utanbygds folk helsar fyrst.
3. Nei, nokon regel kjemmer ein ikkje til for dette.
4. Du sa: "God dag. Du er ute og går?" eller berre: "Ute og går du og?"
5. Ved helsing på prest og andre embetsmenn var det vanleg å ta hatten eller hiva av seg; men mest aldri for vanleg folk.
- 6.-7. Nei, det kjemmer ein ikkje til.
8. Ved gravøl, bryllaup og ved gjesting elles etter innbeding var det handhelsing. Ingen vart sette til sides ved handhelsinga.
9. Nei, det kjemmer ein ikkje til.
10. Fallfall eldre menn letta på hatten med det same klokken tok til å ringe.

11. Når likferd eller brüferd fos framom, vart alltid arbeidet umslitt, og folk tok hatten av. Ofte vart det ströydd bar på veggen för likferda kom. Postar av bar- eller laivokvister var reist för brüferda. Elles var - og er det framleis - vanleg å skyte för brüfolka når dei för heimatt frå kyrkja, men det mitte vera eit godt stykke frå bylläupsgränden.
12. Ein kjemmer ikkje til slitt.
13. Vanskeleg å seia noko klokkeslitt.
14. Nei, det er ikkje usömeleg.
15. Når ein kjem og helsar god morgon eller det lid på dagen, blir det i blant svara på sköy: "De e lenge sea de va männä her no."
16. Det er ikkje vanleg, men nok mykje brüka.
17. "Güds fred" svart lite brüka; men alle dei andre er vanleg brüka den dag i dag.
18. Ein svara takk. Når ein takka för noko, vart det i gamle dagar ofte svara: "Signgü" eller "Güsynne".
19. Nei, ikkje vanleg.
20. Husfarum vart bedur om å kome út: "Sküll ha snakka noen ord med dig."
21. Nei, det var ikkje brükeleg, men no er det mest vanleg.
22. "Kom!", "Kom inn!", "Varsigod!" seinare og herre "Ja!"
23. Ja, det var vanleg.
24. Dei tok hatt eller hüve av straks dei kom inn.

25. Du sa: „Fømpå og sett deg!“ Du må
gå frå døsen!“
26. Nei, det var ikkje vanleg.
27. På same måten.
28. Nei, ein veit ikkje av det.
29. Dei vart tekne i hand og ynskt
velkomne til gards, ofte vart dei
møtte ute på stinet eller på
trappa.
30. „Takk for meg!“ „Adjo!“ Oftast vart
det sovert: „Du har itthå å takke
for.“
- 31a. „Du må stå på deg bra!“
b. „Du må stå på deg bra og spi deg
vel for!“
32. Nei, kysning til farvel kjemmer ein ikkje
til her.
33. Ingen.
34. Nei, det kjemmer ein ikkje til.
35. Nei, aldri.
36. —
37. Nei, det er ukjent.
38. —
39. Ja, ein kallar det å gi nipe.
40. Ingen regel for dette, — berre
som det måta.
41. Ja, det vart gjort, og det vart
kalla å ta nipen åt barnet.
42. Ja, det var brukelig. Ein kalla
det „godkjækka“.
43. Det vart gjort helst mellom born
og vaksne som borna var glade i.
44. Ved brúvigning, fødselsdag, høgtider
og ved avgjort store handlar.
Borna uttrykk: Gratulerer!

- 45. Du sa : "God jul!" "Godt nyår!"
"God påske!" Tillykke med høgliden!" Ved barnefødsel, brölöving og bryllaup: Gratulerer!"
- 46. "De va fill så de skull vör!"
"Han sitt nå högst Han som rä!"
"De gjekk foot me in - - -"
- 47. Var det mykje å takke for, sa ein takk og tok av seg hūva og handtakka. Var det for kaffe, sa ein: Takk for bröd og kaffe. Børn handtakka alle i hūset.
- 48. Nei, det vart ikkje gjort på den måten; men den avlidne vart takka ut frå heimen.
- 49. Ved gup eller grin, ved klapp i bakken, eller ein gjeldan gong ved at kvinnfolk lyfte opp stakken bak.
- 50. Du er vanleg; men de til umbetsfolk.
- 51. Av og til blis han eller ho bruke på denne måten.

Til spissmåla i tilleggsliste til nr. 36. avskrivt.

lyt ein berre svare at det aaltseman er ukjent her i Tydal.